

Eva Andreas
Tunadalskyrkan 181125
Fil 3:17-4:7 Gläd er i Herren

Paulus uppmanar gång på gång i sitt brev till Filipperna att de ska vara glada: Gläd er. Ibland kan man känna att det är så mycket som gör att jag inte kan vara glad, och hur kan någon säga Var glad till mig, vet han /hon inte hur verkligheten ser ut? Jag blir inte respekterad för det jag verkligen känner.

Men när Paulus säger Var glad så lägger han till två ord, som är viktiga i sammanhanget: i Herren. Gläd er i Herren. Inte på grund av livet eller omständigheterna, utan för vad vi har fått i vår tro. Paulus satt i fängelse när brevet skrevs, han om någon visste hur hårt livet kunde vara, men han hade fått en grundtrygghet i den kristna tron, han hade fått en visshet att det alltid finns någon som är större, som kan stötta och hjälpa och därför kan han säga; Gläd er i Herren och allt det han gjort. I tidigare kapitel i filipperbrevet började han också med uttrycket gläd er i Herren och så gav han fem olika anledningar till varför: Ni ska ha er stolthet i Kristus, ni ska ha kunskap om Jesus, ni ska vara glada över trons rättfärdighet, alltså för vad Jesus gjorde när han dog och uppstod, ni ska vara glada att få lära känna Jesus mer och mer, ni ska inte se bakåt utan framåt mot målet, där det ska bli full gemenskap med Kristus. Tyngdpunkten ligger utanför oss själva och när vi ser på Jesus så kan vi som hebreerbrevets författare skriver tänka på honom som har uthärdat sådan fiendskap från syndare, så att vi inte tröttnar och förlorar modet.

Det här med glädjen i Herren finns med genom hela bibeln. I Nehemja har vi orden som vi ibland sjunger Fröjd i Herren är vår starkhet, eller som nya översättningen säger: Den glädje Herren ger är er styrka. Det står om glädjen i Guds ord, om glädjen i Guds ledning och omsorg, om glädjen över syndernas förlåtelse. När änglarna vid Jesu födelse kommer till herdarna säger de: Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket, idag har en frälsare fötts åt er.

I Bibeln används ibland ordet salighet, eller sällhet för att beskriva den kristna glädjen och det är då någonting som finns djupt inom oss,

som inte beror av yttre omständigheter, utan på Jesus, och vi sjunger också om det i flera av våra psalmer: Saliga visshet, Jesus är min, Det är saligt på Jesus få tro, O sällhet stor som Herren ger, Säll är den vilkens överträdelse är förlåten.

I de s k saligprisningarna beskriver Jesus vad det handlar om, och "vänder upp och ned" på mänskliga förväntningar: Saliga de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket, Saliga de som sörjer, de skall bli tröstade, saliga de ödmjuka, de skall ärva landet, Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de ska bli mättade, Saliga de barmhärtiga, de skall möta barmhärtighet, Saliga de renhjärtade, de skall se Gud, Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner, saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull, dem tillhör himmelriket, Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull. Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen.

Saligheten, glädjen hänger ihop med Jesusrelationen, med att försöka leva i hans närhet, och följa det han säger, det är något att sträva efter, att försöka ha som en livsstil. Och i dagens textavsnitt möter vi flera olika begrepp som vi skulle kunna sätta under temat glädje i Herren och vad det kan innebära och leda fram till.

Det första Paulus säger är att vår glädje i Kristus leder till en sorg och tårar över att så många går bort från Kristus, både sådana som en gång lärt känna honom men tappat tron, och sådana som ännu inte sagt ja till honom. Den smärtan kan vi känna också idag, och vi har en utmaning att be för, att försöka hitta möjligheter att berätta om honom i den omgivning där vi finns, och där kanske just vi har unika möjligheter att göra det.

Men glädjen i Kristus leder också till att vi får se framåt och vänta på att han skall rädda oss, ge oss full tillgång till det himmelska medborgarskapet som vi redan här och nu fått del av genom tron på honom, men som en gång skall fullbordas. Då skall han tack vare att han har kraft att lägga allt under sig, förvandla den kropp vi har i vår ringhet, så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet. I 1 Korintierbrevet 15 utvecklar Paulus detta resonemang och skriver bl a Nu undrar någon: Hur uppstår de döda? Hurdan kropp har de när de kommer? Vilken enfaldig fråga, Det du sår får inte liv om det inte dör,

Och när du sår är det inte den blivande växten du sår, utan ett naket sädeskorn eller något annat frö. Men Gud ger det den gestalt han har bestämt och varje frö får sin egen gestalt. Det som blir sått förgängligt uppstår oförgängligt. Det som blir sått föraktat uppstår i härlighet. Det som blir sått som svagt uppstår fullt av kraft. Det som blir sått som en kropp med fysiskt liv, uppstår som en kropp med ande.

Man skulle kunna säga mycket om detta, men det får bli i något annat sammanhang. Men tanken på målet, bör enligt Paulus leda till fasthet, d v s en visshet om att det är sant, att man hela tiden strävar mot målet, att den kristna tron får vara viktig och bära genom livets utmaningar. Och så kommer då också den nära relationen till dem fram: Stå fasta i Herren mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och segerkrans. Vilken känsla det måste ha varit, när han gång på gång betonar det känslomässiga bandet till dem. Det är inte bara en yttre förpliktelse utan en stor närhet, och man kan bara ana hur viktigt det var för dem när de läste brevet.

Och den närheten vill ju Paulus också ha i församlingen. För sen talar han om enhet, som ju i sig är en källa till glädje i Herren. Vi vet ingen bakgrund men tydligen fanns det två kvinnor som inte riktigt drog jämt, och som ställde till problem. Och där uppmanar han dem: var eniga för Herrens skull. De var medhjälpare till honom, de hade sin sak klar med Gud, men något gjorde att de inte höll sams. Och han ber någon annan att finnas med i processen, hjälp varandra, se till att det blir frid i församlingen. Det handlar inte om att alla ska tycka samma sak om allting, men att respektera varandra och hålla fred med varandra.

Och så kommer då det sammanhang som så många citerar, och hämtar styrka ur, som har tonsatts och tröstar och hjälper. Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er. Låt alla människor se hur fördragsamma ni är. Herren är nära. Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom får veta alla era önskningsar. Då skall Guds frid som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.

Vilken källa till glädje i Herren och som människa. Att inte behöva bära allting själv, att inte behöva åstadkomma en massa, utan få del

av allt det han har gjort, och att han kan göra det som vi inte kan, men också att han kan verka i oss, och dessutom ge våra hjärtan och våra tankar skydd – vilken förmån- och så kan vi få visa andra på samma glädje.

I Galaterbrevet skriver Paulus om andens frukter, som växer fram hos dem som lever nära Jesus, Jesus har själv i Johannes 15 gett en bild av att relationen till honom är som att vara som en del av ett träd, där han ger näring, där han ger växten, där han ser till att det växer fram frukt. Andens frukter som växer fram är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

Och då är vårt bidrag att söka oss nära honom, att leva som en del i trädet, att använda de möjligheter vi har fått, att läsa bibeln och förstå mer och mer vem han är, att be till honom och låta honom leda oss.

En del av glädjen är att Herren är nära, vilket kan innebära att hans återkomst är nära, närmare idag än någonsin tidigare, och att det ger ett hopp och en förtröstan, allt det skall jobbiga skall en dag försvinna, men också en närhet i att han finns vid vår sida och är nära oss i vårt hjärta – inte långt bort och svår att hitta, utan hos den som söker honom.

Och då, när vi åkallar och när, obs ordet när, Paulus ser det som en förutsättning att vi som kristna tackar och ber, behöver vi inte bära allt själva, vilket ibland kan bli en väldigt tung börda, utan vi får komma med alla våra önskningar till honom, Vi behöver inte ta undan något, även om vi kanske inte kommer att få svar på allting, men tänk att liksom få släppa ryggsäcken och låta honom ta över i stället. Petrus skriver i ett av sina brev ”kasta alla bekymmer på honom, ty han sörjer för er”. Jesus säger: Sök först Guds rike och hans rättfärdighet”. Omständigheterna kanske förblir de samma, men vi får hjälp att orka, att komma vidare, och så, säger Paulus, får vi del av Guds frid istället. Vilket byte: Guds frid istället för bekymmer. Guds frid är inte detsamma som frånvaron av problem, det är inte en yttre atmosfär, men det är något som finns djupt inom oss genom tron på Jesus.

Det är inte lätt, det är inte självklart, men tänk när man lyckas, vilken befrielse det kan vara, att inte hela tiden bära allting själv. Redan i

Jesaja 53 skrivs det om hur den kommande Messias tar allt på sig, sjukdomar, misslyckanden, tillkortakommanden, och därför får vi med frimodighet komma till honom när vi behöver hjälp.

Gläd er i Herren !!

Bibelcitrat från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se